

Haïti

Noodhulp na de aardbeving

Afghanistan

Eric Weerts
"We laten de Afghaanse mensen niet in de steek"

Irak

'No safe return':
De erfenis van explosieven

INSPIRATION

Mentale
gezondheid:
Nog ongelooflijk
veel werk
aan de winkel

Door de ogen van Erwin

© APATIENT/HI

Het lezen van dit magazine voerde me terug in de tijd, meer bepaald naar de 24 jaar dat ik als kinesitherapeut actief was in Afrika.

Vele kinderen vertrouwden zichzelf voor hun behandeling toe aan de zorgen van mijn collega's en mezelf. Dat zette ons aan het denken en leerde ons om op een nieuwe, holistische manier de vele uitdagingen van die kinderen te benaderen. Welke zin had het om hun fysieke klachten te behandelen, als we hun geestelijk welzijn niet in acht namen? Net door het aanpakken van alle mogelijke aspecten die een invloed kunnen hebben op het geluk van een kind, zijn de interventies van Handicap International zo doeltreffend en worden ze zo gewaardeerd.

Om aan te tonen dat alles met elkaar verweven is, enkele voorbeelden: Dankzij onze ontspanningsoperaties maken we gebieden veiliger, wat de angst bij de bevolking doet verdwijnen. En door het verstrekken van kwaliteitsvolle revalidatiezorg aan kinderen, verbeteren we hun fysieke autonomie, wat vaak zal leiden tot betere onderwijskansen.

De verhalen die hun weg naar dit magazine gevonden hebben, illustreren op een mooie manier de meerwaarde van het delen van kennis en het bundelen van onze krachten. Onze activiteiten in Afghanistan, Haïti, Congo, Kenia maar ook in Brussel bewijzen dat we met meer solidariteit een betere en veiligere plek van onze planeet kunnen maken om te leven.

Erwin Telemans
Algemeen directeur

KORT GEZEGD

Een greep uit de actualiteit

© HANDICAP INTERNATIONAL

© HANDICAP INTERNATIONAL

“Mijn zoon heeft mijn leven op wonderbaarlijke wijze veranderd. Ik heb veel bijgeleerd over inclusie, dat we uit een moeilijkheid kracht kunnen putten. Ik vier elke prestatie van Raül, het feit dat hij met een bal kan spelen, dat hij me elke dag een glimlach geeft. Hij is een voorbeeld ... een strijder.”

Julia, moeder van de 8-jarige Raül. Als gevolg van een premature geboorte werd een hersenverlamming vastgesteld bij Raül, die verlamd is aan zijn ledematen en een aangetast gezichtsvermogen heeft.

Steun voor epilepsiepatiënten in Grote Merengebied

De uitbarsting van de Nyiragongo-vulkaan (DR Congo) in mei had gevolgen voor het hele Grote Merengebied. De aardbevingen die met de uitbarsting gepaard gingen, beschadigden huizen in het naburige Rwanda. Onder de getroffen waren ook epilepsiepatiënten die door Handicap International en onze partners worden opgevolgd. Onze organisatie verdeelde basisbenodigdheden, zoals dekens en vloermatten ter bescherming tegen de kou, kookgerei, hygiënische en beschermende uitrusting tegen COVID-19 (bedpannen, zeep en mondkmaskers), alsook materiaal om 43 beschadigde huizen te herstellen. Onze teams deelden hiernaast ook voedselpakketten uit, waaronder zakken maïs- en sorghummeel, bonen, rijst, bakolie en suiker. Deze hulp kwam op het juiste moment voor deze mensen wier zwakke gezondheidstoestand nog meer onder druk kwam te staan ●

4

4 dagen voor 16 operaties: 16 kinderen uit het Kakuma-vluchtelingenkamp in Kenia ondergingen een orthopedische chirurgische ingreep in het ziekenhuis van Kakuma.

03 **IMPACT**
Kort gezegd
Een greep uit de actualiteit

04 **INSIDE**
Haïti - Noodhulp na de aardbeving

08 **INSPIRATION**
Er is nog ongelooflijk veel werk aan de winkel

12 **INTERVIEW**
Eric Weerts
“We laten de Afghaanse mensen niet in de steek”

13 **INFLUENCE**
Geen veilige terugkeer

14 **INTERACTION**
20 km door Brussel

Een nieuwe ambassadrice
Haal een Belgisch kunstwerk in huis!

Verantwoordelijke uitgever: Erwin Telemans,
Gewijde-Boomstraat 44 b 1
1050 Brussel
Realisatie: Maarten Caversoons,
Aurore Van Vooren
Redactie: Maarten Caversoons,
Nicolas Daubry, Nicolas Dewaelheyns,
Aurore Van Vooren
Vormgeving: Beltza
Productie: Joos
Gedrukt op gerecycleerd papier

Info donateurs:
Tel : 02 233 01 82, van 09u tot 13u.
E-mail : donateurs@belgium.hi.org
BE80 0000 0000 7777
www.handicapinternational.be

WAT?

Noodhulp voor de slachtoffers van de aardbeving op 14 augustus

WAAROM?

Onomkeerbare handicaps voorkomen bij de slachtoffers

WAAR?

Les Cayes, Grand'Anse

HELP MEE

Jouw steun voor ons project?
Doe een gift op
BE80 0000 0000 7777

Belangrijk: dit jaar geeft elke gift van €40 of meer recht op een fiscale aftrek van 45%. Een gift van €40 kost u zo slechts €22.

HAÏTI

Noodhulp

Context

Op 14 augustus haalde een aardbeving met een kracht van 7.2 op de schaal van Richter verwoestend uit in 3 departementen: Grand'Anse, Nippes en Les Cayes. De schade aan huizen en infrastructuur was enorm. Enkele dagen na de aardbeving trok de tropische storm Grace over Haïti, met zware regenval tot gevolg.

“We stellen vooral veel verwondingen en verstuikingen vast. Die mensen gaan niet naar het ziekenhuis omdat de faciliteiten daar al vol liggen en men daar niets voor hen kan doen. Wij verzorgen dit soort verwondingen onmiddellijk,” vertelt Consuelo Alzamora, directrice van het revalidatiecentrum in Les Cayes.

Het centrum raakte zelf ook beschadigd, waardoor het personeel de patiënten op de stoep moet opvangen. De toestand van de wegen bemoeilijkt de levering van humanitaire hulp en voor de gewonden die in afgelegen gebieden wonen, is het moeilijk om de zorgcentra überhaupt te bereiken. Vele patiënten vertonen al infecties en complicaties wanneer ze aankomen, waardoor een amputatie soms al onvermijdelijk is.

Handicap International is sinds 2008 actief in Haïti. Onze urgentieteams werken samen met de lokale organisatie FONTEN, die revalidatiezorg verleent in het zuiden van Haïti om de slachtoffers van de aardbeving te helpen ●

In cijfers

800.000
mensen getroffen door de aardbeving

12.268
mensen liepen verwondingen op

80%
van de verwondingen zijn het gevolg van een orthopedisch trauma*

* Bron: OCHA

1. Revalidatiezorg

De kinesitherapeuten van Handicap International verzorgen de gewonden en bieden ondersteuning aan het revalidatiecentrum van Les Cayes en de lokale structuren.

© HANDICAP INTERNATIONAL

2. Verdeling van mobiliteitshulpmiddelen

Krukken, rolstoelen en looprekken voor de gewonden en ter vervanging van de hulpmiddelen die verloren gingen tijdens de aardbeving.

© HANDICAP INTERNATIONAL

3. Opleidingen

7 kinesitherapeuten en een revalidatieassistent kregen een opleiding specifiek rond revalidatiezorg in noodsituaties. Ze combineerden de bijscholing met de verzorging van de gewonden.

© HANDICAP INTERNATIONAL

4. Logistieke ondersteuning

Puinopruijing en het in kaart brengen van alternatieven voor wegtransport van humanitaire hulpgoederen, ook voor andere ngo's.

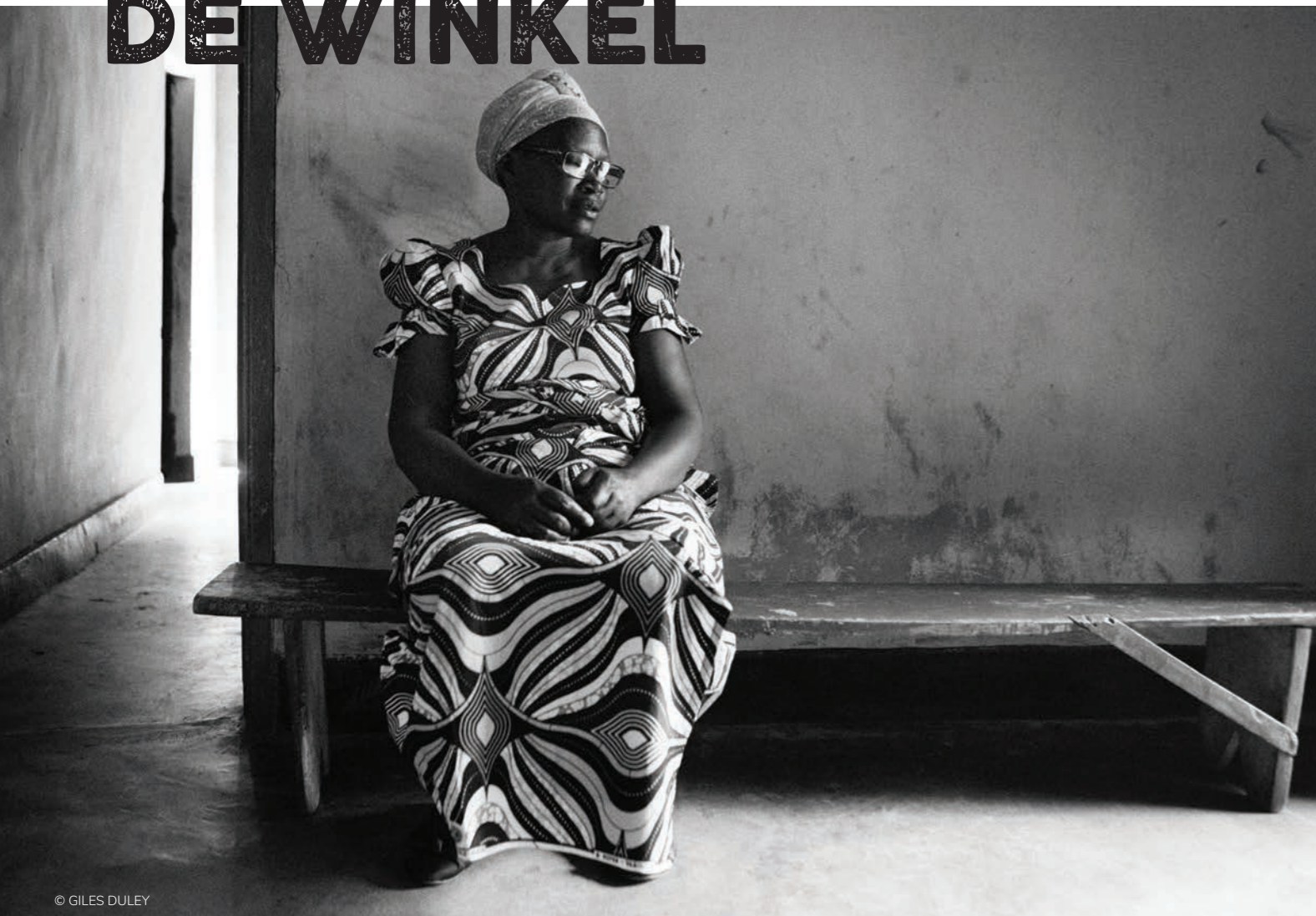

© HANDICAP INTERNATIONAL

Kennedy heeft het geweldig naar zijn zin bij zijn kinesitherapeut Paul Lukiro, of daar lijkt het alleszins toch op! Kennedy (5) heeft een hersenverlamming. Hoewel hij relatief gemakkelijk kan eten, drinken en horen, kan hij niet spreken. Ook het vasthouden van kleine voorwerpen is een hele opgave voor hem. Kennedy's familie vluchtte weg uit Zuid-Soedan toen hij negen maanden oud was. Hij woont met zijn moeder in Rhino Camp, een vluchtelingenkamp in Oeganda. Daar werd hij opgemerkt door een team van Handicap International en kreeg hij een plaatsje in ons revalidatieprogramma. Naast kinesitherapie-sessies ontving Kennedy ook een dynamische enkel-voetorthese. Hij kan nu spelen met andere kinderen in de buurt zonder de hulp van een verzorger •

ER IS NOG ONGELOOFLIJK VEEL WERK AAN DE WINKEL

© GILES DULEY

Rwanda

De genocide maakte een weduwe van Victorine. Ze heeft littekens op haar rug en ze beweegt zich niet zonder moeite voort: tekenen dat ze zelf ook zwaar geleden heeft. Ze neemt deel aan de psychosociale ondersteuningssessies die HI organiseert voor de slachtoffers van geweld. In het kader van dat project sloot ze zich aan bij een zelfhulpgroep die borduurwerk maakt.

Op 5 en 6 oktober was Parijs de gaststad voor “Mind Our Rights, Now!”, een wereldtop rond geestelijke gezondheid. Handicap International was vertegenwoordigd en ook koningin Mathilde, van wie geweten is dat het thema mentale gezondheid haar nauw aan het hart ligt, maakte haar opwachting in de Franse hoofdstad.

De top bracht politieke leiders van het hoogste niveau, internationale organisaties, gezondheidsexperts, leden van het maatschappelijke middenveld, maar ook stichtingen en academici samen om de internationale aandacht voor geestelijke gezondheid te versterken. Verder was het de bedoeling om innoverende ervaringen op internationaal vlak te delen en het respecteren van de rechten in de verf te zetten.

Maximilien Zimmermann, Technisch Adviseur Geestelijke Gezondheid en Psychologische Ondersteuning bij Handicap International, was erbij. Hij praatte met ons over zijn werk binnen onze ngo en de inzet van deze top.

Oeganda

Een team van HI begon Edward op te volgen nadat hij in het ziekenhuis van Arua belandde na een gewelddadige aanval. Na vele revalidatiesessies kon Edward opnieuw stappen met een wandelstok. HI bood ook psychosociale hulp aan om aan het zelfvertrouwen van Edward te werken, dat door de aanval een flinke deuk gekregen had. Foto: Edward en zijn vrouw.

© QUINN NEELY / HI

Om voor eens en altijd duidelijkheid te scheppen: wat is geestelijke gezondheid?

In ons vakgebied en bij Handicap International hebben we het over geestelijke gezondheid en psychosociale ondersteuning, omdat we mensen helpen in uiterst precare contexten, oorlogen of natuurrampen die een impact hebben op de psychologische toestand van mensen. Het zijn vooral deze sociale factoren die mensen in psychisch lijden storten. Dit is ook de reden waarom we spreken van psychologische of psychosociale nood. Het is duidelijk dat geestelijke gezondheid iedereen aangaat. Iedereen is zich bewust geworden van de gevolgen die een pandemie kan hebben voor individuele personen. En bij Handicap International proberen we - al sinds 1987 - om niet alleen fysieke revalidatiezorg aan te bieden aan de mensen die we ontmoeten, maar ook die psychologische dimensie in onze interventies te integreren.

Jij trok ook naar de “Mind Our Rights, Now!”-top in Parijs. Om welke redenen?

Handicap International hanteert een benadering van geestelijke gezondheid gebaseerd op rechten, in overeenstemming met het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. Iedereen heeft recht op toegang tot kwaliteitsvolle geestelijke gezondheidszorg. Depressie is de grootste oorzaak van invaliditeit in de wereld. Staten en regeringen moeten zich daarom mobiliseren om in geestelijke gezondheid te investeren. Bij Handicap International werken we met verzorgers, zodat ze begrijpen wat geestelijke gezondheid is en geestelijke gezondheidszorg kunnen bieden. Maar we proberen ook op politiek niveau te werken. In sommige projecten begeleiden wij mensen die geestelijke gezondheidsproblemen hebben gehad en die zich verenigen om voor hun rechten op te komen. Deze verenigingen pleiten ervoor dat de regeringen rekening houden met de geestelijke gezondheid. Op de top nam ik deel aan de

workshop “Hoe geestelijke gezondheid in de schijnwerpers houden”. Ik leidde er voornamelijk enkele groeps gesprekken in goede banen.

Eigenlijk moeten ze opnieuw leren leven ... Onze begeleiders zullen deze mensen opvolgen zodat ze leren omgaan met hun handicap en ze opnieuw aansluiting kunnen vinden bij hun familie en gemeenschap.

Zuid-Soedan

Deze vrouwen volgen een teamsessie in het teken van psychologische hulp in het vluchtelingenkamp van Juba. Fortunate, sociaal werker: “We organiseren deze wekelijkse sessies zodat ze problemen die ze in het kamp ondervinden eerst met andere vrouwen kunnen delen. We doen ook ademhalingsoefeningen en kleine spelvormen om te ontspannen.”

Op welke manier zet Handicap International zich in voor geestelijke gezondheidszorg?

Op verschillende manieren. Een lichamelijke handicap zal bijvoorbeeld leiden tot psychisch lijden. Wat wij proberen, is deze geestelijke gezondheidscomponent te integreren in andere domeinen, zoals o.a. fysieke revalidatiezorg. Mensen met een handicap zullen zich vaak afgewezen voelen, of ze worden gestigmatiseerd door hun familie of gemeenschap. Eigenlijk moeten ze opnieuw leren leven ... Onze begeleiders zullen deze mensen opvolgen zodat ze leren omgaan met hun handicap en ze opnieuw aansluiting kunnen vinden bij hun familie en gemeenschap.

Jij werkt intussen 4 jaar bij Handicap International. Heb je iets in positieve zin zien veranderen op dat gebied?

Absoluut! Er wordt bij meer projecten rekening gehouden met het aspect mentale gezondheid. Maar er is nog ongelooflijk veel werk aan de winkel. Op het terrein, maar ook hier in Brussel moet er nog veel gebeuren om tegemoet te komen aan de immense behoeften wereldwijd.

Rwanda

Ook Alphonsine verloor haar partner tijdens de genocide. De trauma's uit die periode lokken nog steeds zware hoofdpijn en momenten van desoriëntatie uit. Ze neemt deel aan de psychologische ondersteuningssessies van HI om haar emoties te uiten en deze ervaringen te verwerken. Net zoals Victorine (p. 8) verdient ze een klein inkomen dankzij haar borduurwerk.

© GILES DULEY

Geestelijke gezondheid vertegenwoordigt slechts ongeveer 2% van het wereldwijde gezondheidsbudget en dat aandeel neemt niet significant toe, terwijl het aantal mensen met een geestelijke beperking en psychiatrische stoornissen wereldwijd toeneemt.

Daarom was deze wereldtop belangrijk, om de beleidsmakers ervan te overtuigen dat zij meer in deze sector moeten investeren.

Frankrijk werkte aan een draaiboek voor geestelijke gezondheid en psychiatrie en hield deze zomer ook multilaterale gesprekken, de zogenaamde ‘Ségur de la santé’. Waar staat België?

Ons land is al vele jaren bezig met hervormingen om het thema geestelijke gezondheid niet langer stiefmoederlijk te behandelen.

En ten opzichte van het buitenland?

Handicap International ontvangt financieringen bij noodsituaties, maar zelden op lange termijn. Het is dan ook heel moeilijk om een beleid op lange termijn te ontwikkelen ●

© DIETER TELEMANS / HI

© HARDY SKILLS / HI

Gaza

Gaza werd in het voorjaar van 2018 opgeschrikt door gewelddadige demonstraties. Ahmad raakte daarbij gewond aan zijn rechterbeen, onder de knie. “In een paar seconden verloor ik elk gevoel in mijn lichaam. Toen schoot een hevige pijn in mijn been en gutste het bloed eruit ... ik schreeuwde en viel op de grond,” getuigde Ahmad toen. Hij kreeg kinesitherapie en psychologische steun van het urgentieteam van HI in Gaza. “Ik heb de hulp van HI nodig om mijn leven terug op de rails te krijgen. Ik kan me niet alleen bewegen.”

ERIC WEERTS

“We laten de Afghaanse mensen niet in de steek”

© HANDICAP INTERNATIONAL

Wie anders dan iemand die net terugkeerde uit het land, zoals onze Luikse collega en revalidatie-expert Eric Weerts, kan beter vertellen over de moeilijke situatie in Afghanistan?

Wat is jouw rol als noodrevalidatie-expert?

Ik geef technische ondersteuning bij de fysieke revalidatieprojecten van Handicap International, daarnaast ondersteun ik ook de projecten die de revalidatiebehoeften bij noodsituaties opvolgen, en dan vooral in Afghanistan.

Wanneer en waarom vertrok je voor deze opdracht?

De voorbije maanden merkten we een stijging van het aantal gewonden door het conflict. Ik ben dan op 7 augustus vertrokken om onze teams ter plaatse te helpen.

We wisten al eerder dat we de dienstverlening in ons centrum in Kandahar zouden moeten aanpassen, maar dat gebeurde sneller dan verwacht. We

hebben gelukkig tijdig gereageerd en zo geen belangrijke activiteiten moeten stopzetten: we hebben geen patiënten de deur moeten wijzen!

Welke invloed hadden de gebeurtenissen op onze activiteiten?

In Kandahar steeg het aantal consultaties in ons centrum met 40% sinds de Taliban de macht hebben overgenomen. Nu men de wapens heeft neergelegd, durven mensen zich weer verplaatsen en naar het centrum komen voor verzorging.

We hebben de situatie goed aangepakt dankzij onze ervaring met noodsituaties, maar vooral dankzij de veerkracht van onze teams.

Welke risico's houdt de toekomst in?

Nu de bevolking zich meer en meer begint te verplaatsen, stijgt het risico op ongelukken met mijnen en andere explosieven.

De algemene context verontrust me ook. We vrezen een gebrek aan financiering door het ministerie van Volksgezondheid en een stijging van de inflatie.

Als de kost van basisgoederen en gezondheidszorg toeneemt, gaan de gezondheidsproblemen mee stijgen. Mensen zullen dus complicaties ontwikkelen, waardoor de nood aan revalidatiezorg zal stijgen.

Waar staan we vandaag?

We zullen een helpende hand blijven bieden aan de meest kwetsbare Afghanen, zij het door revalidatiezorg, psychologische ondersteuning, steun in het levensonderhoud of in de vorm van sensibiliseringsacties rond de gevaren van explosieven.

Wij willen ons ervan verzekeren dat er niet wordt gediscrimineerd op grond van geslacht, leeftijd of beperking, en dat ons beginsel van een inclusieve humanitaire aanpak wordt nageleefd. We gaan ook blijven waken over de veiligheid en het welzijn van onze 280 werknemers die in de regio werken.

Zij zijn het die aan de toekomst van hun land bouwen en het leven van de meest kwetsbaren in Afghanistan verbeteren, ondanks de enorme uitdagingen waarmee zij worden geconfronteerd •

GEEN VEILIGE TERUGKEER

De verontreiniging door explosieven heeft een negatieve impact op basisvoorzieningen voor de bevolking, zoals gezondheid, onderwijs, water, hygiëne en transport. Het belemmert bovendien de terugkeer van ontheemden en het beïnvloedt de sociale cohesie in families en gemeenschappen.

Dat zijn enkele bevindingen uit het nieuwe advocacyrapport – No safe recovery: The impact of EO contamination on affected population in Iraq – dat op 13 oktober openbaar gemaakt werd.

“Hoe dieper we groeven in Mosoel, hoe meer we vonden. Het maakt het opruimen moeilijk, want het zit tot diep onder de grond.”

Ontmijner

wat niet zo gemakkelijk te verkrijgen valt. Desondanks speelt ontminning, naast preventie, sensibilisering en slachtofferhulp, een hoofdrol bij de humanitaire inspanningen voor vrede en ontwikkelingshulp.

“Angst is de overheersende emotie geworden bij veel burgers die dichtbij de verontreinigde gebieden wonen. Niemand voelt zich nog veilig ...”

Ontmijner

Gebrek aan basisdiensten voor slachtoffers

Ook voor het socio-economisch herstel van de getroffen gemeenschappen blijft de verontreiniging een grote hinderpaal. Basisdiensten zijn moeilijk of helemaal niet toegankelijk. Vele scholen, ziekenhuizen en zorgcentra in Ninewa liggen nog steeds in puin. Zowel de toegangswegen als de gebouwen zelf liggen vaak nog bezaaid met explosieven.

De toegang tot basisdiensten zal voor bepaalde groepen, zoals vrouwen of mensen met een beperking, overigens nog beperkter zijn.

Landbouwers en herders kunnen door de aanwezigheid van explosieven het land niet meer gebruiken. Om toch maar in hun levensonderhoud te kunnen voorzien of om naar huis terug te gaan, nemen sommige mensen - enorme - risico's.

De politieke verklaring

Het voorbeeld van Ninewa toont in ieder geval aan dat de toekomstige politieke verklaring rond explosieve wapens duidelijke bewoordingen moet bevatten over de langetermijngevolgen van explosieven, om de negatieve impact ervan te beperken. Handicap International doet in het rapport vijf aanbevelingen aan de internationale gemeenschap, waaronder de regering van Irak en andere staten, donoren en mijnbestrijdingsoperatoren.

Het volledige rapport kan je hier terugvinden: hi.org/en/publications •

© F.VERGUES / HI

20 KM DOOR BRUSSEL

#WeMoveTogether

We Move Together-team zamelt 10 000 euro in op 20 km door Brussel

Na een verplicht sabbatjaar door de coronapandemie was de 20 km door Brussel terug van de partij op zondag 12 september. Meer dan 16.000 deelnemers verschenen aan de start, met 105 lopers was het We Move Together-team van Handicap International uitstekend vertegenwoordigd. Bovendien zamelden ze samen meer dan 10.000 euro in voor onze revalidatieprojecten.

De luidste aanmoedingen – aan het aantal decibels te horen – waren voor het handisportteam met Bassel Maleki. Bassel werd geboren met een hersenverlamming. Hij bracht zijn eerste 12 levensjaren door in Syrië maar woont sinds 2004 in België.

Dankzij de inspanningen van het We Move Together-team kunnen we kinderen en volwassenen met een beperking de nodige revalidatiezorg bieden, in de vorm van kinesithérapie, een orthese, prothese of rolstoel. Proficiat! ●

HAAL EEN BELGISCH KUNSTWERK IN HUIS!

Op zoek naar een betaalbaar kunstwerk voor jezelf of als geschenk? Waarom geen zeefdruk kopen van de Brusselse artiest Samuel Idmtal? Samuel, stencodeschilder en leraar maakte maar liefst 100 zeefdrukken die hij verkoopt ten voordele van Handicap International.

De opbrengsten gaan naar het project “Djama Inasimama”, dat gericht is op het verbeteren van de revalidatiezorg voor de armste gemeenschappen in Kinshasa.

De eerste samenwerking kreeg alvast een vervolg op 19 september: Samuel huldigde aan het CBO-huis in Jette

EEN NIEUWE AMBASSADRICE

In juni maakte Handicap International de komst van een nieuwe ambassadrice bekend: Léa Bayekula.

De 26-jarige Brusselse Léa Bayekula is paratlete bij Royal White Star Athletic. De atletiekclub uit Sint-Lambrechts-Woluwe helpt Léa om dichterbij te komen bij het verwezenlijken van haar droom: deelnemen aan de Paralympische Spelen van Parijs in 2024.

Door een misvorming van het ruggenmerg kan Léa haar benen niet gebruiken. Ze doet een beroep op haar armen en ijzerebenen wil om de droom van elke atleet waar te maken, namelijk die om deel te nemen aan het meest prestigieuze toernooi ter wereld.

Léa had zich dit voorjaar al achter #WeMoveTogether, de meest recente campagne van Handicap International geschaard. Het was niet meer dan

vanzelfsprekend dat de jonge atlete ermee instemde om ambassadrice te worden van de ngo. “Ik ben erg blij dat ik Handicap International kan blijven steunen. Het is altijd een droom van mij geweest om een rolmodel te zijn voor mensen die er niet meer in geloven of die vooruit willen.”

“Ik heb het geluk dat ik beschik over orthopedische hulpmiddelen. Daarom is het voor mij belangrijk om Handicap International te steunen, zodat jongeren met een beperking zich net als alle anderen kunnen voelen in onze maatschappij.”

Op school werd Léa vaak gediscrimineerd. “Tijdens de turnles werd ik steeds naar de bank verwezen. Hoewel ik zelf wist dat ik de oefeningen wel aankon, zei de leerkracht me dat het door mijn handicap voor mij onmogelijk was. Ik besloot van mijn beperking mijn kracht te maken. Ik wil een rolmodel zijn voor anderen, en hen doen inzien dat zij hetzelfde kunnen.”

Op 1 juni won de Brusselse de bronzen medaille op de 100 m op het Europees Kampioenschap para-atletiek in Bydgoszcz in Polen. Het was haar eerste internationale medaille ●

(Jetsesteenweg 407) een muurschildering in die hij opdroeg aan onze organisatie. De tekening, ‘Explosie van vreugde’, is ook te koop als zeefdruk.

Je kunt de zeefdrukken tot en met 31 december bestellen via de website handicap-international-belgium.myshopify.com/nl ●

De opbrengsten gaan naar het project “Djama Inasimama”, dat gericht is op het verbeteren van de revalidatiezorg voor de armste gemeenschappen in Kinshasa.

Zet samen met ons iets in beweging!
Word maandelijkse donateur.

De impact van jouw gift

De **revalidatieactiviteiten** van HI maakten in 2020
een verschil voor **247.258** mensen.

6 €/maand

0,2€ / dag

:

:

een prothese
en 3 weken
kinesithapie

16 €/maand

0,5€ / dag

:

:

een rolstoel

30 €/maand

1€ / dag

:

:

postoperatieve
zorg voor
2 kinderen

www.handicapinternational.be/nl/maandelijkse-donateur-worden